

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Concilia Provincialia Mediolanensis Sex

Borromeo, Carlo

Venetiis, 1602

De Blasphemijs, & flagitijs Iudæorum, in quæ hæreticæ prauitatis
Inquisitores animaduertunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62072)

De Blasphemijs, & flagitijs Iudæorum, in quæ hæreticæ
prauitatis Inquisitores animaduertunt.

GREGORIUS Episcopus, seruus seruorum Dei,
Ad perpetuam rei memoriam.

Nūqua Iudæorum improbitas, qua diuine bonitati
semper restiterunt, tanto execrator consistit in fi-
lijs, quanto ipsi ad cumulandam patrum suorum
mensuram in Dei filio repudiando, eiusque in-
mortem nefarie conspirando grauius deliquerunt:
qui propterea suis effecti maioribus nequiores,
proprijs sedibus expulsi, atque in omnes dispersi
orbis terrarum regiones, seruitutique perpetuæ mancipari, non maio-
rem in cuiusquam ditione clementiam, quam in Christianorum Pro-
uincijs, maximè verò in Apostolicæ pietatis gremio inuenerunt; quæ
pro eorum conuersione laborans, eos misericorditer excepti, atque
in cohabitatione vnà cum filijs suis sustinuit, ad veritatisque lumen
allicere pio semper studio conata est, rebusque ad vitam necessarijs
iuuit, iniurijs, & contumelijs prohibuit; multis denique beneficentiæ
sue priuilegijs circummuniuit: illi vero nullis beneficijs mansuefacti,
nihilque de suo pristino scelere, remittentes, Dominum nostrum Ie-
sum Christum in cælo triumphantem adhuc in synagogis suis, &
vbique persequuntur: Christi quoque membris in sensissimi, non de-
sinunt in religionem Christianam horrenda facinora quotidie magis
augere; quibus nos, ne pietatis nostræ puritas polluat, aut à fœdis
mancipijs Christo, Christianorumue nomini impunè illudatur ob-
uiare volentes, Statuimus, ac etiam declaramus, Inquisitores hære-
ticæ prauitatis, liberè procedere posse in omnibus causis, & casibus,
qui sequuntur. Si quis Iudæus, aut infidelis in ijs, quæ circa fidem
cum illis nobis sunt communia, veluti Deum vnum, æternum, om-
nipotentem, creatorem omnium visibilium, & inuisibilium, & simi-
lia non esse asseruerit, prædicauerit, vel priuatim alicui insinauerit.
Si demones inuocauerit, consuluerit, aut eorum responsa accepe-
rit, ad illosue sacrificia, aut preces ob diuinationem, aliamue causam
dixerit, aut quid eis immolauerit, vel thuris, alteriusue rei fumiga-
tiones obtulerit, aut alia quæuis impietatis obsequia præstiterit. Si
Christianos, verbo, facto, vel exemplo, aut alio quouis modo nefaria
huiusmodi docuerit, vel ad ea perpetranda perduxerit, aut perduce-
re attentauerit. Si Saluatorem, & Dominum nostrum Iesum Chri-
stum purum hominem, vel etiam peccatorem fuisse, Matremque Dei
non

non esse Virginem, & alias huiusmodi blasphemias, quę per se hereticę dici solent, in Christianę fidei ignominiam, contemptum, aut corruptionem impię protulerit. Si cuiusvis eorum opera, auxilio, consilio, vel fauore, aliquis Christianus à fide descuerit, quamque semel susceperat, abnegauerit, vel ad Iudeorum, seu aliorum infidelium ritus, ceremonias, superstitiones, vel impias sectas transferit; vel redierit, seu in heresim aliquam incidit; aut qui, vt Christi fidem abneget, seu in heresim incidat, opem, consilium, auxilium, vel fauorē quomodolibet præstiterit. Si quis Catechumenum, vel quemcumque ex Iudæis, aut infidelibus, Deo inspirante, ad fidem Christianam venire volentem, post declaratam nutu, verbo, facto, aut quocumque alio modo eius voluntatē à fide, uel fidei instructione, aut à sacri baptismi susceptione, retrahere, auertere, uel dehortari, aut ne ad fidē ueniat, ne regenerationis lauacro abluatur; quouis modo impediuerit. Si quis apostatas, hereticosue scienter domi suę acceptauerit, aluerit, comœtatu iuuerit, seu quouis modo eis cibaria ubicumque præbuerit, aut dona, vel munera pederit, uel miserit, aut de loco ad locum deduxerit, seu associauerit, uel deducendos, seu associandos curauerit, aut sumptus ministrauerit, duces comitesue illis adiunxerit, uel ne ab eis perpetrata deprehendi, aut inuestigari queant, fecerit. Quique dictos apostatas, aut hereticos scienter aliquo modo receptauerit, occultauerit, defenderit, aut eis opem, consilium, auxilium, uel fauorem quomodolibet præstiterit. Si libros hæreticos, uel Thalmudicos, aut alios Iudaicos quomodolibet damnatos, aut aliàs prohibitos tenuerit, custodierit, uel diulgauerit, uel in quęcumque loca detulerit, aut ad eam rem operam suam accomodauerit. Si Christianos detiserit, redemptionisque nostrę hostiam salutarem in ara crucis immolatam, Christum Dominum ludibrio, & despectui habens, quandocumque, maxime uero in sacro Parasceues die agnum, sine ouem, aut quid aliud cruci affixerit, aut appenderit, in eamue conspuerit, seu quodcumque contra ipsam fecerit. Si nutrices Christianas contra Sacrorum Canonum statuta, diuersorumque Romanorum Pontificū, prædecessorum nostrorum, sanctiones adhuc retinuerit, aut eas retinens, die, qua Sanctissimum Eucharistię sacramentum sumpserint, lac, uno, uel pluribus diebus in latrinas, cloacas, uel alia loca effundere coegerit. In quibus casibus uniuersis, & singulis omnes prædictę prauitatis inquisitores, omnium Regnorum, Prouinciarum: Ciuitatum, Dominiorum, & locorum uniuersi orbis Christiani Iudices, in suis quemque locis perpetuo delegamus, ut super his contra Iudęos, atque infideles quoscumque simul, uel separatim, prout in causis fidei iuxta sacrorum Canonum formam, necnon officij Inquisitionis huiusmodi Constitutionis, diligenter inquirant,

quirant, & procedant, & quos in aliquo vel aliquibus horum flagitiorum excessibus culpabiles repererint, in eos pro culpe modo, ac etiam pro criminum numero, vel multiplicatione, aut consuetudine delinquendi, flagra, remigia, etiam perpetua, rerum quoque publicationes, exilia, aliaque atrociora decernant, & aliàs de eis exempla edant, que sceleratos illos deterreant ab huiusmodi flagitijs in posterum admittendis. Nos enim venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Inquisitoribus generalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs locorum Prælatibus, ac etiam illis prædictis Inquisitoribus in virtute sancte obedientie præcipimus, & mandamus, ut præsentibus nostras litteras in Ciuitatibus, & locis cuique subiectis publicare, & iuxta illarum tenorem procedere, ipsasque debite executioni mandare procurent. Decernentes irritum, & inane, quicquid secus per quoscumque scienter, uel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon exemptionibus, priuilegijs, immunitatibus, commutationibus, in fidem publicam receptionibus, & tolerantijs prædictis, Indeis, & alijs infidelibus, Maranis, & Apostatis, tam in Dominijs, Terris, & locis nostris, & sedi Apostolice mediate, uel immediate subiectis, quàm alia ubicunque Regnorum, Prouinciarum, & Dominiorum, gentium, & locorum commorantibus, uel in ea ex quibusuis Regnis, & partibus tam fidelium quàm infidelium confluentibus, eorumque Iudicibus, Aduocatis, & defensoribus quacumque auctoritate, potestate, & dignitate fungantur, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Ducum, & quorumuis aliorum Principum, tã per fel. rec. Paulam III. Decimo Kal. Martij, & Iulium etiam III. Non. Decem. Tertio anno sui cuiusque Pontificatus, quàm etiam quoscumque alios anteriores, & posteriores Romanos Pontifices, ac nos, & sedem Apostolicam, eiusque legatos, ac etiam Cameram Apostolicam sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, & aliàs quomodocumque hæcenus concessis, confirmatis, & innouatis, atque in posterum concedendis, confirmandis, & innouandis, que omnia, etiam si de illis, illorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua mentio, aut aliqua alia forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si ad uerbum infererentur præsentibus plenè expressis habentes, harum serie specialiter, & expresse reuocamus, abrogamus, & omnino abolemus, ceterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem præsentibus in locis urbis consuetis de more publicari, & earum exemplis, etiam impressis, manu Notarij publici, & sigillo Sanctæ Romanæ & uniuersalis Inquisitionis, uel personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eandem prorsus fidem ubique

tam in iudicio, quàm extra illud adhiberi, quæ adhiberetur eisdem præsentibus si essent exhibitæ, uel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum statuti, declarationis, delegationis, præcepti, mandati, decreti, reuocationis, abrogationis, abolitionis, & uoluntatis infringere, uel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursum.
 Dat. Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octuagesimo primo, Kal. Iunij. Pontificatus nostri Anno Decimo.

M. Datarius.

Cæs. Glorierius.

A. de Alexijs.

Anno à Natiuitate Domini Millesimo quingentesimo octuagesimo primo, Indictione nona, die uero decima mensis Iunij, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Gregorij diuina prouidentia Papæ XIII. Anno Decimo, retrospectæ litteræ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad ualuas ecclesiæ Sancti Ioannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, ac etiam ad ualuas septi Hebræorum, per nos Petrum Aloyium Gaytam, & Nicolaum Taglietum Apostolicos Curf.

Antonius Lodouicus Magister Curforum.

Illustris, & Reuerendis. in Christo Pater, & Dominus, D. Carolus, S. R. E. Tit. S. Prædix, presbyter Cardinalis, Archiepiscopus S. Ecclesiæ Mediolanensis, ubi primum hoc statutum S. D. N. D. Gregorij Papæ XIII. accepit, Mediolani imprimi, & de more promulgatum ad Reuerendis. Episcopos huius Prouinciæ mitti mandauit. In cuius rei fidem, ego Marcus Anto. Cancellarius manu mea subscripsi. Ex Cancellaria Archiepiscopali die vij. Octobris. M D LXXXI.

M. Ant. Bellinus Canc. Archiepisc.

DE

DECLARATIO SUPER
 facultate quam habent Ordinarii, & alij
 monialium Superiores ingredien-
 di earum monasteria.

GREGORIVS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dubijs, quæ emergunt, declarationis remedium expedit adhibere. Cum igitur super eo quod optima primum ratione Concilium sanxit Tridentinum, deinde in constitutione sol. re. Pij Papæ V. prædecessoris nostri Nonis Iulij Pontificatus sui anno tertio, atque item nostra Idibus Iunij Pontificatus nostri anno quarto editis, fuit prouisum, ne cui in posterum, nisi in casibus necessarijs septa monasteriorum monialium ingrediendi concederetur licentia; à nonnullis dubitatum fuisse sciamus circa personas, quæ alterius ad id licentia non indigent: sed sui auctoritate officij nituntur, an liceat eis pro libito suæ uoluntatis huiusmodi septa ingredi, vel potius seruare debeant ipsique regulam à Concilio præscriptam. Nos omnem hæsitacionis materiam tollere, & utam scandalis præcidere, ac sanctimonialium quieti consulere uolentes, harum tenore auctoritate Apostolica declaramus Prælatos omnes tam Sæculares quàm Regulares, quibus cura, & regimè monasteriorum monialium quouis modo incumbit, facultate sibi ex officio attributa ingrediendi monasteria prædicta ita demum uti posse, si id faciant in casibus necessarijs, & à paucis, iisque senioribus; ac religiosis personis comitari. Quo circa uniuersos & singulos Episcopali, seu maiori, ac etiam Cardinalatus dignitate præditos, necnon quorumuis ordinū Abbates, Præpositos, Priores, Ministros, & alios quoscunq; Superiores Regulares serio monemus, ut facultate huiusmodi, qui eam habent, præter quam in casibus, ut præfertur, necessarijs ne utiquam utantur. Quod si contrafecerint, eadem auctoritate Apostolica statuimus, atq; decernimus, qui Pontificalis dignitatis fuerint, eos pro prima uice, qua contrafecerint, ingressu Ecclesiæ interdictos, pro secunda à munere Pontificali, & a diuinis suspensos, ac deinceps ipso facto absque alia declaratione excommunicatos existere: Regulares uero omni officio, ac ministerio priuatos, excommunicationi similiter subiace-
 re.